

Maar liefst 30% van de lezers van NRC Handelsblad is uitermate geïnteresseerd in de diverse beleggingsmogelijkheden.

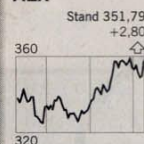
(bron: DMS2003).

Wilt u deze interessante doelgroep bereiken dan kunt u adverteren in dit beursvak.

Bel voor informatie:
010 - 406 72 65

NRC HANDELSBLAD

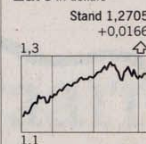
AEX

Dow Jones

Euro in dollars

Koers over de afgelopen 3 maanden - Slot vrijdag - verschil met slotkoers vorige dag

Executive Search ook voor juristen in de directie en de Raad van Bestuur

Tel: 020-6125522

Liever basisdekking dan ziekenfonds

• Achtergrond: pagina 20

IMF wil helderheid over Argentinië

• Vraaggesprek: pagina 21

Naar Polen met veel verstand van roest

Op 1 mei groeit de Europese markt met tien nieuwe landen. Ondernemen in de EU krijgt een nieuwe impuls. Wie zijn de spelers, wat is de inzet? Deel één van een serie over zakendoen in het nieuwe Europa: de kennismaking.

Door onze correspondent

STÉPHANE ALONSO

WARSAU, 7 FEBR. Jaap van Duijn, ondernemer, kruisridder tegen roest, is hier om geld te verdienen. Maar ook toch een beetje om persoonlijke redenen. Zijn moeder is namelijk Poolse. „En weet je, ze komt uit Oswiecim.” Buiten Polen beter bekend als Auschwitz.

Z'n vader was in de oorlog dwangarbeider bij een Duitse fabriek in het dorpje Oswiecim. Daar raakte pa verliefd op ma, een Pools meisje, dat hij meenam naar Nederland. Hij kwam met nog iets: zijn ooggetuigenis van de massamoord in het nabijgelegen nazikamp. Hij waarschuwde de Joodse Raad. De klokkenluider van Auschwitz, de bijnaam die zijn vader later kreeg, werd niet geloofd.

Maar Jaap van Duijn junior is hier nu als ondernemer, benadrukt hij, niet als zoon van of als halve Pool. Hij wil in Polen een beitsal bouwen.

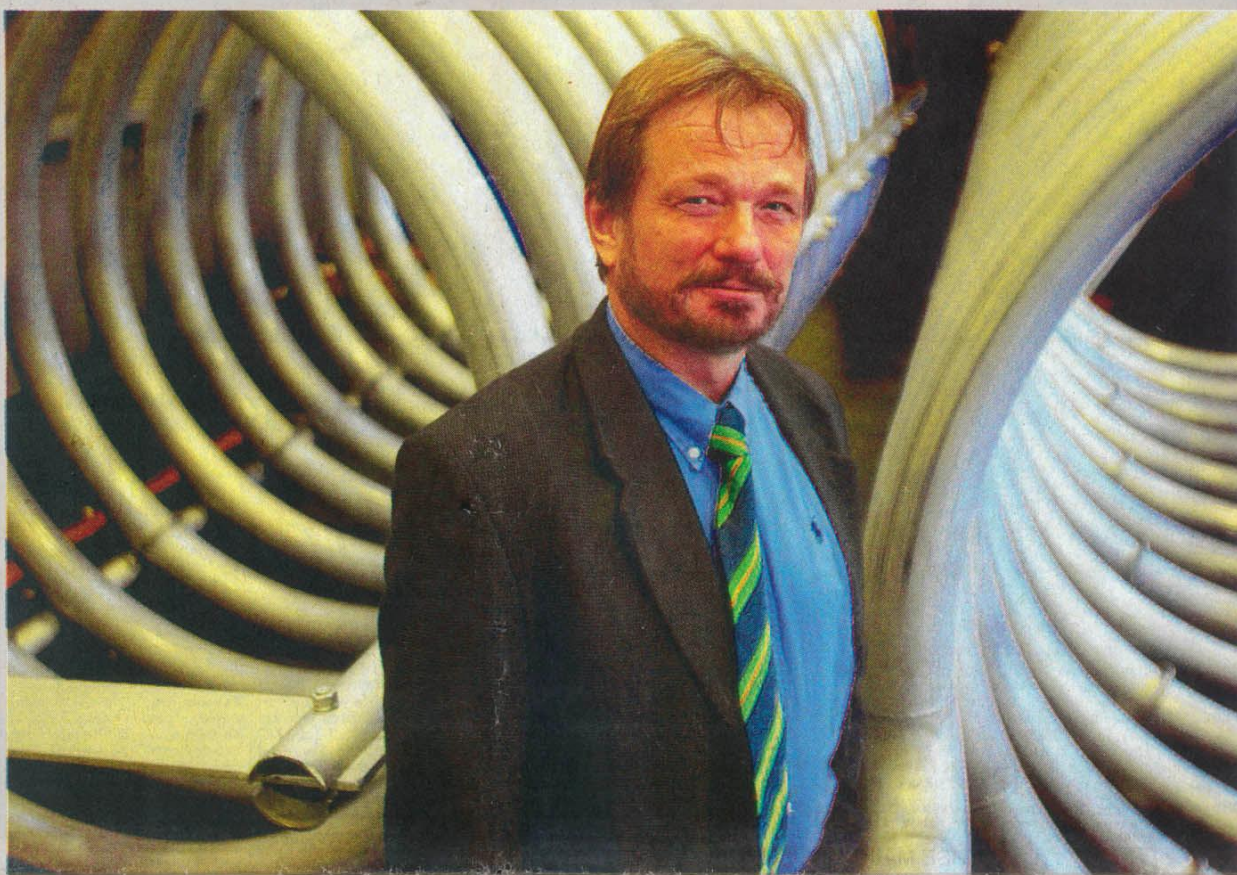
Van Duijn is technisch directeur van Vecom, een bedrijf dat staal roestwerend maakt. Vecom heeft in Nederland acht

ZAKENDOEN IN HET NIEUWE EUROPA

beitshallen staan, waar staal wordt ondergedompeld in bakken met chemicaliën. Volgens Van Duijn heeft Vecom ongeveer 70 procent van de Nederlandse beitsmarkt in handen. Het bedrijf – 22 miljoen euro omzet, 200 werknemers – heeft ook hallen in Denemarken, Duitsland, België en Groot-Brittannië. Nu Oost-Europa nog. „We zien de markt in Nederland teruglopen”, zegt Van Duijn. „Metaalbedrijven verplaatsen hun productie naar het oosten, om de lagere lonen. Wij volgen ze in feite.”

Van Duijn is met een handelsmissie naar Tsjechië en Polen gekomen. Vorig jaar werden twaalf van die missies naar Oost-Europa georganiseerd en voor dit jaar staan er nu al elf op de rol. Vlak voor Polens toetreding tot de Europese Unie (1 mei) neemt de interesse vanuit Nederland duidelijk toe. Normaal gaat er een twintigtal bedrijven mee, maar deze missie telt 42 bedrijven, uitzonderlijk veel. „Zo'n twintigtal bedrijven konden wegens ruimtegebrek

Roestbestrijder en optimist Jaap van Duijn: „De metaal trekt naar het oosten en wij volgen”. (Foto Bas Czerwinski)

zelfs niet mee”, zegt Marcel Boer van de Nederlands-Poolse Kamer van Koophandel in Warschau.

Tijdens de missie wordt aan matching gedaan: Nederlandse ondernemers ontmoeten Oost-Europese tegenhangers in de hoop dat iets moois opbloeit. Voor Van Duijn staan in een luxueus hotel zes afspraken gepland. De organisatoren van de missie geven de deelnemers vooraf wat tips: blijf formeel, maak geen grappen over de Paus, sla het tweede rondje wodka af en ga niet in op corruptie. De boodschap is glashelder: Polen zijn stijf, katholiek, dronken en corrupt, soms alle vier. Maar je kunt hier wel héél leuk zaken doen.

Vecom wil de beitsal, met acht à tien man personeel, natuurlijk openen op een plek met veel staal. Van Duijn denkt aan Gdansk (haven) of Katowice (zware industrie). Hij denkt aan bierketels, want bierbrouwers zijn er hier genoeg. Maar hij denkt vooral aan lassers of verkopers van lasapparatuur, die precies weten in welke

fabriek staal staat dat richting de beitsal kan.

Van Duijn heeft een mapje, met daarin stukjes metaal, die elk op een andere manier zijn verroest. „Idealiter hebben mijn gesprekspartners verstand van alle soorten roest: spaningscorrosie, putcorrosie, et cetera. Ze moeten kunnen lassen, want een foute lasnaad roest snel. Dat moeten ze herkennen. Ikzelf heb lasdiploma 6G, dat betekent dat je kunt rondlassen, in alle standen.”

De koning der metallurgie heeft pech. De ene na de andere afspraak gaat niet door. Deels vanwege het weer: het sneeuwt, Warschau is moeilijk bereikbaar. Iemand is geveld door ziekte en zegt af. Enkele afspraken worden niet eens afgebeeld. De Poolse medewerkers van de Kamer van Koophandel schamen zich, want dit geeft geen goede indruk van hun land. „Je hebt geluk dat m'n moeder Pools is”, zegt Van Duijn tegen één van hen, met een brede grijns.

Van Duijn verliest z'n humeur geen moment. „Ik ben een optimist. Misschien is dat wel m'n Poolse kant.” Goed Pools heeft hij nooit geleerd. Thuis werd altijd Nederlands gesproken. Maar woordjes als *dziękuję* (dankjewel) en *do widzenia* (tot ziens) kent hij wel, evenals de lokale keuken. De *Bigos* (zuurkool met vlees) van zijn moeder is legendarisch.

Aan het einde van de ochtend zijn er van de zes afspraken vijf afgezegd. „Triest hoor”, zegt Van Duijn. „Ze kunnen echt geld verdienen. Als hier genoeg staal is, dan kan het.” Zijn laatste afspraak komt te laat, maar komt. Konrad Matoliz heeft bijna zeven uur, in de sneeuw, gereden vanuit Gdynia, aan de noordkust. Hij is een volledig gediplomeerd lasser, geeft leiding aan een lasbedrijf dat actief is in vijf steden verspreid over heel Polen, kent Nederland, heeft zich goed ingelezen over Vecom en spreekt uitstekend Engels. „Ik hoef niets meer uit te leggen”, zegt Van Duijn tevreden.

Vraag twee dan maar meteen: „Ken je alle staalbedrijven?” Matoliz: „Als ik een Amerikaan was zou ik zeggen van wel. Maar de grote jongen uithangen interesseert me niet.” Matoliz legt uit dat er in Polen vooral gebeitst wordt met de kwast. Maar die methode is milieu-onvriendelijk: na het beitsen moet er gespoeld worden, veel chemicaliën verdwijnen zo in de natuur. Polens EU-lidmaatschap zal strenge milieuregels met zich meebrengen. Matoliz denkt dat de milieuvriendelijke 'bakmethode' van Vecom daarom zal aanslaan in Polen.

Het klikt tussen de meesterlassers. Van Duijn en Matoliz laten elkaar trots de brandplekken op hun armen zien (het onvermijdelijke gevolg van veelvuldig lassen), zoals oorlogsveteranen kogelgaten koesteren. Van Duijn wil over een paar maanden terugkomen. De eerste indruk van Matoliz is ook positief: „Jammer alleen dat ik te laat was.” Van Duijn vindt het allang best.